Dosarul nr. 5r-3919/2024
4-24117667-12-5r-17102024

HOTĂRÎRE

În numele Legii

09 aprilie 2025 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Aurelia CAZACLIU
Grefier Vladislav CIUPAC

examinând în ședință publică contestația depusă de Sandu Sergiu împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 03 octombrie 2024 în baza art. 238 alin. (3) Cod contravențional, instanța -

c o n s t a t ă:

La data de 08 octombrie 2024, agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ursu Adrian a întocmit în privința lui Sandu Sergiu proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, prin care i-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 36 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 1800 lei, cu aplicarea a 5 puncte de penalizare, fiind reținut în sarcina acestuia faptul că, la data de 03 octombrie 2024, ora 13:00, deplasându-se pe str. Ion Creangă 74, mun. Chișinău, fiind la volanul automobilului de model ”***** ”, n/î *****, nu a acordat prioritate pietonilor.

La data de 08 octombrie 2024, Sandu Sergiu a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare, solicitând anularea actului întocmit de agentul constatator, ca fiind unul ilegal, cu încetarea procesului contravențional, prin ce se conchide, că contestația este depusă în termenul de 15 zile, în corespundere cu prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional.

În ședința de judecată, făptuitorul Sandu Sergiu, nu s-a prezentat, din motive necunoscute, procedura de citare legală, fiind respectată, astfel, că în temeiul art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a apreciat posibil examinarea cauzei în absența sa.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ursu Adrian, în ședința de judecată, nu s-a prezentat, expediind instanței o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în absență.

Studiind materialele cauzei, prin prisma normelor de drept pertinente, instanţa de judecată consideră necesar să admită contestația ca întemeiată, din următoarele motive.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate; existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; vinovăția persoanei în a cărei privința a fost pornit procesul contravențional; existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, hotărârea din 04 octombrie 2007).

Pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și sancțiunea aplicată.

Conform art. 395 alin. (1) pct.2) Codul contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva hotărârilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale.

Potrivit materialelor cauzei, s-a constatat, că la data de 03 octombrie 2024, de către agentul constatator din cadrul INSP a fost încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție, pentru faptul că, Sandu Sergiu, la aceeași dată, a condus mijlocul de transport de model „*****” cu n/î ***** și nu a acordat prioritate pietonilor, actul fiind întocmit în prezența persoanei, lipsind semnătura făptuitorului, cu indicarea unui martor asistent.

Totodată, instanța constată, că în confirmarea faptei contravenționale, agentul constatator nu a anexat la procesul-verbal cu privire la contravenție nici o probă, în acest sens, lipsind vreo imagine-foto/video sau declarații ale martorilor, din care să rezidă pretinsa faptă contravențională, și anume: locul exact unde s-ar afla trecerea respectivă de pietoni, tipul mijlocului de transport implicat în comiterea contravenției imputate, numărul de înmatriculare al autovehiculului, declarațiile pietonului sau pietonii care traversau strada regulamentar, precum și

alte aspecte utile și importante cauzei, care ar fundamenta poziția acuzării, circumstanțe în care, se remarcă lipsa absolută a dovezilor veridicității situației de fapt, reținute în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

În partea ce ține de stabilirea existenței faptei ilicite, sub aspectul componenței contravenționale, instanța va face trimitere la prevederile art. 375 din Codul Contravențional, potrivit cărora persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii, care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit process contravenţional.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act, prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul.

Procesul-verbal se încheie de către agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În speță, în susținerea concluziei de vinovăție a lui Sandu Sergiu în fapta imputată prevăzută la art. 238 alin. (3) Cod contravențional, agentul constatator nu a anexat nici o dovadă, lipsind probe certe și de netăgăduit, astfel încât, în favoarea contestatarului acționează principiul *in dubio pro reo*. În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Prin urmare, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, lipsind probe suficiente, concludente, pertinente și utile la caz, care să demonstreze vinovăția lui Sandu Sergiu, acestea fiind indicate vag și în linii generale, deși, din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nu rezultă recunoașterea vinovăției de către făptuitor în fapta lui imputată.

De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Totodată, instanța menționează, că potrivit pct. 11 lit. f), pct. 115 subpct. 2) din Regulamentul circulației rutiere (în continuare RCR), conducătorul de vehicul, este obligat la trecerile pentru pietoni cu circulație nedirijată, să cedeze trecerea pietonilor care se află la marginea părții carosabile și intenționează să se angajeze în traversare, precum și celor care traversează drumul pe partea carosabilă în direcția de mers a vehiculului. La trecerile cu circulaţia nedirijată, pietonii au prioritate în trecere, în raport cu conducătorii de vehicule, însă ei vor ieşi pe partea carosabilă numai cînd vor fi convinşi de siguranţa traversării.

La fel, pct. 20 subpct. 3), 4) al RCR, stipulează că semnalul de culoare verde permite trecerea. Semnalul verde intermitent de asemenea permite trecerea, informînd că timpul rezervat acestui semnal expiră şi în curînd va fi pus în funcţiune semnalul galben. În cazul în care timpul semnalului verde este cronometrat, pentru a evita frînarea bruscă sau alte situaţii de urgenţă, participanţii la trafic trebuie să urmărească indicaţiile cronometrului şi din timp, înainte de a intra în intersecţie, să decidă privind continuarea deplasării sau efectuarea opririi. Semnalul galben avertizează că vehiculele care se apropie trebuie să fie oprite în locurile prevăzute la subpunctul 1) din prezentul punct, cu excepţia celor care, la apariţia semnalului, se află atît de aproape de locurile respective, încît nu mai pot fi oprite fără a recurge la frînarea bruscă.

Așadar, la caz, instanța constată, că agentul constatator nu a demonstrat prin probe materiale, unde se afla pietonul, la marginea părţii carosabile sau era deja angajat în traversare, trecerea era cu circulație dirijată sau nedirijată, circumstanțe care trezesc dubii asupra acuzației aduse contravenientului și care nu pot fi trecute cu vederea.

Astfel, reieșind din circumstanțele descrise, instanța conchide că, în acțiunile făptuitorului nu se regăsesc elementele contravenției imputate, ce s-ar fi manifestat prin faptul că nu a cedat trecerea pietonului/lor, or această constatare este lipsită totalmente de material probator, ceea ce echivalează cu inexistența faptului contravenției.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) Cod contravenţional, prin care legislatorul a stabilit, că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

Astfel, instanța apreciază, că potrivit dispozițiilor legale menționate, prin prisma raționamentelor expuse, contestația este întemeiată și, în consecință, urmează să fie admisă, cu anularea sancțiunii aplicate.

În conformitate cu art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei.

În corespundere cu art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.

Călăuzindu-se de prevederile art. 460-462 din Codul contravențional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestația depusă de Sandu Sergiu împotriva Procesului-verbal cu privire la contravenție din 03 octombrie 2024 în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, ca întemeiată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Sandu Sergiu prin Procesul-verbal cu privire la contravenție din 03 octombrie 2024 în baza art. 238 alin. (3) din Codul contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Centru, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței,
judecător **Aurelia CAZACLIU**